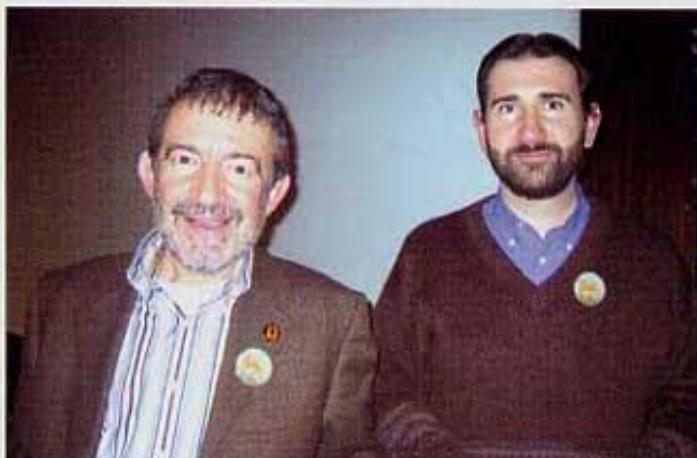

Quan Tossal Gros va començar a preparar el que seria una jornada d'homenatge a la senyera, mai podíem preveure l'enorme assistència i interès que el poble de les Coves va demostrar. Està clar que l'acte central de les dues conferències ("Els nostres símbols" per Vicent Pitarch i "La senyera" per Pere Enric Barreda) suscitava un gran interès, però també ho és que anava molt ben acompanyat per la projecció d'un curtmetratge sobre el miracle i d'un resum de les festes del 1981 (primeres festes de les quals es té constància de ser gravades en vídeo). Per si tot això no fóra prou, tots ens van sentir també estimulats a l'assistència al ser sabedors de l'excellent berenare que les dues associacions de dones del poble ens havien preparat. En fi, tota una vesprada en què més de dues-centes cinquanta persones van poder disfrutar d'un acte simbòlic on el nucli central fou (com ja he dit) l'homenatge a la senyera de la qual Martí l'Humà ens va concedir el seu ús, el molt llunyà any de 1404. Fou, doncs, el 60è aniversari i calia recordar aquesta fita històrica.

Aquesta jornada ha suscitat comentaris ben diversos, depenent sempre de la visió que cada qui té del món

i dels interessos personals. Per a uns va estar molt bé, es van disipar molts dubtes i es van refrendar les seus posicions escutant els discursos dels potents. Per a altres, tot al contrari: allò va ser un acte "politic" i res de científic. Uns i altres, van exir de l'acte amb més raó que mai. La veritat és que resulta molt difícil escoltar amb imparcialitat els arguments que algú exposa si este algú, o d'aixec acte, u pensa que ja està intervingut, mediatisat o "manipulat". Resulta difícil reconèixer arguments de l'oponent i es fa molt fàcil escoltar allò que s'ajusta als nostres sentiments.

Tossal Gros era sabedor d'aquestes qüestions i les restà importància. Tota acció, en general, té aquestes dualitats interpretatives. Únicament aquells que teuen els ulls ben oberts seran capaços d'aprendre i d'observar independentment d'on vinga l'acció. U ha de saber tirar, guiat sempre per l'argumentació i no per la passió o la cabòria.

Els dos ponents: Vicent Pitarch i Pere Enric Barreda.

Benjamí Barberà presentant Vicent Pitarch.

Gustau preparant el vídeo.

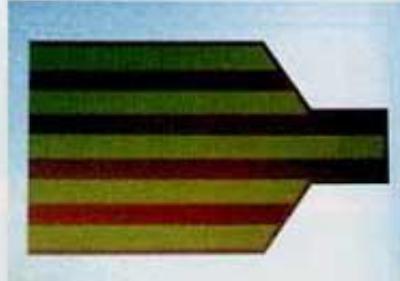
Vicent P. raonant amb Tomàs Orient.

L'assistència desbordà totes les nostres previsiones.

El saló estava ple. Més de 250 personnes...

...i no té blau.